

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
חד גיסא נגרא וחד גיסא נהרא - פלגין לה בקרנא זול.												יג.
ולא את הטרקלין כו.												יג.
אין בהן כדי לזה וכדי לזה, מהו?												יג.
אית דינא דגוד או אגוד,	רב יהודה:				!	!						יג.
לית דינא דגוד או אגוד.	רב נחמן:				!	!						יג.
לדידך דאמרת: לית דינא דגוד או אגוד, בכור ופשוט שהניח להן אביהן עבד ובהמה טמאה, כיצד עושין?	א"ל רבא לרב נחמן:				ז							יג.
שאני אומר: עובד לזה יום אחד ולזה שני ימים.	א"ל[רב נחמן]				!							יג.
מי שהציו עבד והציו בן חורין, עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד, דברי ב"ה	מיתבי: [ב"ה]				ז							יג.
תקנתם את רבו, את עצמו לא תקנתם, לישא שפחה אינו יכול, לישא בת חורין אינו יכול, יבטל? והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורבייה, שנאמר: (ישעיהו מ"ה) לא תהו בראה לשבת יצרה, אלא כופין את רבו ועושין אותו בן חורין וכותבין שטר על חצי דמיו,	ב"ש				ז							יג.
וחזרו ב"ה להורות כדברי ב"ש					ז							יג.
שאני הכא, דאגוד איכא, גוד ליכא.					!							יג.
שני אחין, אחד עני ואחד עשיר, והניח להן אביהן מרחץ ובית הבד, עשאן לשכר - השכר לאמצע, עשאן לעצמו - הרי עשיר אומר לעני: קח לך עבדים וירחצו במרחץ, קח לך זיתים ובא ועשה בבית הבד	ת"ש:				ז							יג.
התם נמי גוד איכא, אגוד ליכא.					!							יג.
כל שאילו יחלק ושמו עליו - חולקין, אם לאו - מעלין אותו בדמים	ת"ש:				ז							יג.
טול אתה שיעור ואני פחות - שומעין לו	תנאי היא דתניא: [ת"ק]				!							יג.
אין שומעין לו	רבן שמעון בן גמליאל:				!							יג.
היכי דמי? אילימא כדנתי, מאי טעמא דרשב"ג?					ז							יג.
אלא לאו חסורי מחסרא והכי קאמר: טול אתה שיעור ואני פחות - שומעין לו, - וגוד או אגוד - נמי שומעין לו,	[ת"ק]				!							יג.
אין שומעין לן	ואתא רשב"ג למימר:				!							יג.
לא, לעולם כדקתני, וכדקאמרת: מ"ט דרשב"ג? משום דאמר ליה: אי בדמי - לית לי דמי למיתן לך, במתנה - לא נחיא לי, דכתביב: (משלי ט"ו) ושונא מתנות יחיה.					ז							יג.
הא דרב יהודה - דשמואל היא,	א"ל אביי לרב יוסף:											יג.
וכתבי הקודש, אע"פ ששניהם רוצים - לא יחלוקו	דתנן:											יג.
לא שנו אלא בכרך אחד, אבל בשני כריכות - חולקין	ואמר שמואל:											יג.
ואי ס"ד לית דינא דגוד או אגוד, מאי איריא בכרך אחד? אפ"ל בשני כריכות נמן					ז							יג.
בשניהן רוצין.	תרגמא רב שלמן:				!							יג.
הלכתא: אית דינא דגוד או אגוד.	אמימר:											יג.
הא דרב נחמן מאי?	רב אשי לאמימר:				ז							יג.
לא שמיעא לי, כלומר לא סבירא לי.	אמר ליה: [אמימר]				!							יג.
ולא? והא רבין בר חיננא ורב דימי בר חיננא שבק להו אבוה תרתי אמהתא, חדא ידעא אפיא ובשולי, וחדא ידעא פילכא ונוולא, ואתו לקמיה דרבא ואמר להו: לית דינא דגוד או אגוד					ז							יג.
שאני התם, דלמר מיבעי ליה תרוייהו ולמר מיבעי ליה תרוייהו, כי קאמר ליה: שקול את חדא ואנא חדא - לאו גוד או אגוד הוא.					!							יג.
והא כתבי הקודש דתרוייהו מיבעי להו					ז							יג.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא שנו אלא בכרך אחד, אבל בשני כריכין - חולקין	ואמר שמואל:											
כשרצו.	! הא תרגמא רב שלמן:											
מדביק אדם תורה נביאים וכתובים כאחד, דברי ר"מ	ת"ר: [ר"מ]									♦	■	
תורה בפני עצמה, נביאים בפני עצמן, וכתובים בפני עצמן	ר' יהודה:									♦	■	
כל אחד ואחד בפני עצמו.	חכמים:									♦	■	
מעשה בביתוס בן זונין, שהיו לו שמנה נביאים מדובקין כאחד על פי ר"א בן עזריה	ואמר רבי יהודה:									♦	○	
לא היו לו אלא אחד אחד בפני עצמו.	ר"א:									♦	■	○
מעשה והביאו לפנינו תורה נביאים וכתובים מדובקים כאחד, והכשרנום.	רבי:									♦	■	○
בין חומש לחומש של תורה - ארבעה שיטין, וכן בין כל נביא לנביא, ובנביא של שנים עשר - ג' שיטין, ומסיים מלמטה ומתחיל מלמעלה.	[רבי]										■	
הרוצה לדבק תורה נביאים וכתובים כאחד - מדבק, ועושה בראשו כדי לגול עמוד ובסופו כדי לגול היקף, ומסיים מלמטה ומתחיל מלמעלה ואם בא לחתוך - חותך.	ת"ר:										■	◇